

EL REGNE DE MOMOI

Fa molts anys, en un país molt llunyà, en un regne ric i poderós hi governava una reina que es deia Momoi, junt amb el seu marit que feia més de 10 anys que estaven casats, eren molt feliços, tant feliços que van decidir tenir un fill.

El fill es deia Jack, en Jack era molt tímid i reservat però es preocupava pel seu futur regne. En Jack era ros amb uns ulls negres profunds, era baixet i fort.

Als deu anys en Jack va tenir una germana, es deia Lexa, ella era tot el contrari a en Jack, Lexa era divertida i valenta però els dos nens tenien una cosa en comú, tots dos es preocupaven pel seu futur regne. Als deu anys en Jack va patir una malaltia greu i desafortunadament ell va morir. El rei i la reina van caure en depressió i la princesa Lexa es va quedar sola, es sentia culpable de la mort del seu germà, va aprendre a ser més forta i a prendre decisions per si sola i així va ser doncs com la princesa Lexa es va anar fent gran. Havia après molt dels seus pares i va aprendre sola moltes coses, ja estava acostumada a estar sola, però ella en el fons sabia que els seus pares ja no estaven del tot bé. El rei tot el dia estava caçant animals innocents i la reina Momoi estava esperant tot el dia al rei. La reina en aquell moment sabia que havia de ser forta, però el rei únicament es preocupava per quins animals caçava. Va arribar un dia en que la reina va demanar al rei la separació, ella era molt forta però sabia que ja no podia aguantar més. El rei, tot i que no s'estimava la reina, es va prendre molt malament la separació ja que perdria el seu regne. Va arribar un dia en el que el rei va tenir una intenció molt dolenta, va voler matar a la reina i per poc la mata. Aleshores la reina Momoi va fer fora al rei qui des de aquell moment va començar a ser propietari d'un hort de tomàquets, tenia un aspecte horrorós semblava que no fos el rei estava barbut i brut i ningú el coneixia.

Mentrestant el "rei" patia plantant tomàquets, la reina es passava el dia menjant pastissos de maduixa i gaudint al seu tron d'or, el poble també gaudia ja que a tots els habitants els hi havien donat 100 monedes per als seus capritxos, però la reina continuava trobant a faltar alguna cosa i ella no sabia el que. Ja feia mesos que el rei estava en aquell hort de tomàquets i només s'alimentava de tomàquets. Un dia de forma inesperada, se li van acabar els tomàquets i es va

desesperar. Va estar dies sense menjar i només dormia, fins que una tarda el rei es va despertar de cop, va veure un ombra allargada, semblava un mag. El rei espantatli va preguntar: -Qui ets?- va dir el rei. -Sóc un mag i m'agradaria ajudar te -va dir el mag que semblava molt tranquil. -I perquè m'ajudaràs tu? si sembles perillós no ets gaire fiable, la veritat, en què m' ajudaries? Ja començo a desesperar en aquest hort infinit! - va dir el rei baixant la mirada i intentant amagar aquella cara tan amargada i trista. -Doncs t'ajudaré a venjar-te de la reina Momoi....Fa molt anys ella i jo vam discutir per la estrella de la pau, ella la va trencar perquè li va caure una maledicció - va dir el mag. -Però m'ajudaràs a tornar al regne i fer esclatar una guerra?- va preguntar el rei. -No, t'ajudaré a fer fora a la reina Momoi- va dir el mag. El mag va agafar la seva vareta màgica, va dir unes quantes paraules estranyes, va transformar al rei en un vell príncep i en un tres i no res es van presentar davant de la porta del palau. -Ara si, això és feina teva!- va dir el mag. -Però no em pots deixar aquí plantat egoista!- va dir el rei tot nerviós. -Segur que ho faràs genial- va dir el mag amb un somriure d'orella a orella. El rei va obrir aquella porta tan gran de fusta i per fi es va retrobar amb la reina. -Hola, vell príncep, quina és la teva petició?-va dir la reina.

-M' agradaria casar-me amb tu....- vergonyós va contestar el príncep. -Però si no fa ni deu segons que estem parlant! - li va contestar la reina depreciant al príncep (que en realitat era el rei). -Ja ho sé però m'agradaria ser el pare de la teva filla i governar el regne junts, vinc des de molt lluny- va insistir el rei. -Abans però, t'has de guanyar la confiança de la meva filla- va dir la reina Momoi molt seriosa. La reina no estava segura de les intencions d'aquell home i va treure una espasa i va amenaçar al príncep. De cop i volta, la reina va agafar un mocador i va començar a netejar aquella cara maquillada i finalment, la reina va saber qui era aquell home i quines intencions tenia. El vell príncep era l'antic rei que volia tornar al seu antic regne. La reina mai havia estat tan confosa, ja no sabia què fer, dubtava entre matar a aquell home tan perillós que en qualsevol segon la podria matar i governar el seu estimat regne o deixar que s'escapés, tot i que sempre podria tornar per sorpresa i confondre-la. Així que, la reina va mirar fixament als ulls del rei i no s'ho va pensar dos cops, va agafar l'espasa i li va clavar al cor. Van passar més de cinc anys i la princesa Lexa i la seva mare, la reina Momoi, van continuar molt unides. La princesa Lexa es va coronar com a reina i la reina Momoi va estar molt orgullosa de la seva filla. Per fi en aquell regne va haver-hi pau i felicitat. El regne va ser premiat per les delícies dolces que es feien dins del poble: pastissos, formatges, carn, vegetals i fruites, així com per les seves botigues amb llum agradable. L'olor d'aquella ciutat era magnífica, la reina Lexa va donar molts diners per a l'internat oficial del regne. I així tothom va ser molt feliç.